

Oana BORȘ

O alegere neinspirată

Sunt voci care reclama faptul că dramaturgia românească și, mai ales, cea contemporană este marginalizată. Sunt voci care spun că regizorii nu sunt preocupați de această zonă, că directorii sau cei ce au în grijă repertoriul unui teatru fac prea puțin ca să-i convingă.

Sunt însă și cazuri care demonstrează că, pe undeva lucrurile se mișcă, că există inițiative, se depun eforturi. De exemplu, proiectul „Dramaturgi contemporani de astăzi” al Teatrului Național din Iași care, evident acordă o șansă piesei românești. Cum se face selecția acestora, după ce criterii, nu putem însă ști. Căci, dacă luăm drept reper *Funia sau comedia supunerii* ne putem pune serioase semne de întrebare, textul lui Viorel Savin, prezentat în premieră absolută, fiind unul care cu siguranță ar mai fi putut aștepta la rând.

În ciuda construcției dramatice corecte și coerente, piesa suferă prin supralicitare. Se dorește a fi o parabolă despre lipsa de evoluție a naturii umane în mersul istoriei, despre *teamă* ca una dintre legile ce guvernează firea omenească. Întotdeauna, puterea va supune, întotdeauna există eroi,

care peste noapte pot să devină modele de ceară, întotdeauna există nedreptăți. Autorul alege pentru susținerea demonstrației sale momentul revoluției din 1989. Textul nu dă însă adâncime parabolii rămânând undeva la un nivel al derizoriului. Astfel că impresia generală este aceea a unei haine prea strâmte pentru un corp bine clădit.

Nici propunerea regizorului Ovidiu Lazăr nu dă dimensiune textului. Mergând pe latura mistică a suferinței ca metaforă conținută, nu reușește să realizeze o construcție care să dea miez viziunii sale, dialogul dintre personaje fiind unul lipsit de consistență.

Este de remarcat, însă, prezența lui Florin Mircea în rolul *Tatălui*, actorul având știința în a-și îmbrăca personajul cu o autentică haină a durerii, înfrângerii și resemnării.

Teatrul Național din Iași – Funia sau comedia supunerii de Viorel Savin. Regia: Ovidiu Lazăr. Scenografia: Nicolae Mihăilă. Distribuția: Florin Mircea, Pușă Darie, Călin Chirilă, Daniel Busuioac, Cătălin Tudor Manea, Valentin Danifeld.

Ștefan OPREA

Musicalul – o raritate

Premieră la Teatrul „Luceafărul”: **Noaptea asta nu câștigă nimeni – musical**, după cea mai recentă piesă a dramaturgului M.R. Iacoban (*Biroul Informații eterne*). Fiind la a treia montare într-un timp foarte scurt (după cele de la Teatrul din Botoșani și de la Teatrul Național din București), lucrarea își demonstrează nu numai actualitatea, ci

și valențele artistice cu care vine în întâmpinarea orizontului de așteptare al oamenilor scenei și al publicului. Actualitatea e prezentă de la prima la ultima replică; ni se înfățișează un tablou de viață concentrat într-o picătură, adică într-un destin uman caracteristic, exponențial: viața unei femei – om obișnuit, mică funcționară într-o gară, la